

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
E-mail: uim@uim.dk, def@uim.dk, tihf@uim.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
LOHO@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 21/00421-2

3. MARTS 2021

HØRING OVER UDKAST TIL LOV OM ÆNDRING AF UDLÆNDINGELOVEN

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved e-mail af 4. februar 2021 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til lov om ændring af udlændingeloven (indførelse af mulighed for overførsel af asylsagsbehandling og indkvartering i tredjelande).

Instituttet har en række bemærkninger til udkastet.

SAMMENFATNING

I februar 2018 fremlagde Socialdemokratiet en udlændingeretlig helhedsplan, hvor et af tiltagene var at etablere et modtagecenter udenfor Europa for asylansøgere.¹ Med lovudkastet udmøntes tiltaget, der har til hensigt, at ændre det nuværende asylsystem. Forslaget består i at etablere et system, hvor asylansøgere, der kommer til Danmark, i videst muligt omfang overføres til et modtagecenter i et tredjeland, som Danmark har indgået aftale med, der vil behandle asylsagen og i øvrigt yde beskyttelse ved meddelt asyl.

Instituttet bemærker indledningsvist, at formålet med flygtningekonventionen er at sikre flygtninge den videst mulige udøvelse af deres grundlæggende rettigheder.² Ansvarsfordelingen er et princip i flygtningekonventionens præambel og centralt i FN's Globale Flygtningepagt, som Danmark har undertegnet.³ Formålet med

¹ Socialdemokratiet, 'Retfærdig og realistisk – en udlændingepolitik der samler Danmark', 2018, <https://www.socialdemokratiet.dk/media/7011/en-udlaendingepolitik-der-samler-danmark.pdf>

² Flygtningekonventionens præambel.

³ Report of the United Nations High Commissioner for Refugees, 'Global Compact on Refugees', 73rd Session Supp No 12, UN doc A/73/12 (Part II) (13 September 2018).

pagten, som ikke er folkeretlig bindende, er at etablere en mere retfærdig og solidarisk ansvarsfordeling af flygtninge. Princippet om ansvarsfordeling indebærer desuden, at internationalt samarbejde skaber øget beskyttelse for flygtninge.

Formålet med det nye asylsystem er, ifølge lovudkastet, at skabe et retfærdigt og humant asylsystem inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser.

I lovudkastet er der ikke henvist til, hvilket eller hvilke tredjeland(e) regeringen vil indgå aftale med, og derfor er udkastet alene en teoretisk gennemgang af ordningen.

Instituttet foreslår, at der igangsættes en ny høring, når en aftale med et eller flere tredjelande er kommet på plads med en gennemgang af aftalens indhold og forholdet til Danmarks internationale forpligtelser, idet nuværende lovudkast og eventuelle udfordringer konkret er vanskeligt at forholde sig til, når tredjelandet er ukendt. Instituttet bemærker hertil, at der vil være stor forskel på, hvilket land regeringen indgår aftale med, herunder hvilket asylsystem landet har etableret, men også hvilke rettigheder flygtninge har i landet. Elementer, som har betydning for Danmarks internationale forpligtelser.

Institut for Menneskerettigheder har sammenfattet de væsentligste bemærkninger og anbefalinger til lovudkastet i det følgende.

Asylprocedure i tredjelandet

Det fremgår af lovudkastet, at de asylansøgere, som kan overføres til et tredjeland, vil få deres asylsag behandlet i tredjelandet, hvor der bl.a. skal være adgang til en forsvarlig asylprocedure (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.3).

Instituttet kan imidlertid konstatere, at der i lovudkastet ikke er taget stilling til, hvad det vil sige, at asylproceduren er forsvarlig.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet uddyber, hvad der menes med en forsvarlig asylprocedure, og hvordan der sikres en overensstemmelse med Danmarks forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 og 13 og flygtningekonventionen.

Flygtninges rettigheder i tredjelandet

Med lovudkastet foreslås det at indføre en ordning, hvor et tredjeland både skal realitetsbehandle en asylansøgning og samtidig yde beskyttelse overfor de asylansøgere, som meddeles asyl, og derved får opholdstilladelse som flygtninge i landet.

Instituttet bemærker, at der i lovudkastet ikke er taget stilling til, hvilke rettigheder, der gælder for de flygtninge, som meddeles opholdstilladelse i tredjelandet.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet beskriver, hvilke rettigheder, der skal være tilstede, før et tredjeland lever op til kravet om at respektere flygtningekonventionen, herunder eksplicit i forhold til de civile og socioøkonomiske rettigheder under konventionens artikel 2-34.

Undtagelser til overførsel

Det fremgår af lovudkastet, at det ikke vil være alle udlændinge, der kommer til Danmark med det formål at søge om asyl, som vil blive overført til et tredjeland, da en overførsel af visse personer vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det fremgår samtidig af lovudkastet, at barnets tarv vil have forrang i en eventuel konflikt mellem barnets tarv og statens interesse i at kontrollere indvandringen, hvis der er tale om uledsagede mindreårige (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 3.3).

Instituttet bemærker hertil, at spørgsmålet om 'forrang' m.m. vedrørende barnets tarv i sager om uledsagede mindreårige, som beskrevet i lovudkastet, fremstår upræcis. Det fremstår således ikke klart, hvad det menes med, at barnets tarv har forrang i disse sager og om det indebærer, at uledsagede mindreårige som udgangspunkt ikke vil blive overført.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet præciserer i lovbemærkningerne, om uledsagede mindreårige som udgangspunkt vil være undtaget fra at blive overført til et tredjeland efter udlændingelovens § 29, stk. 1.

LOVUDKASTETS INDHOLD

Med lovudkastet foreslås det at ændre det nuværende asylsystem, så tredjelandstatsborgere og statsløse, der kommer spontant til Danmark for at søge om asyl, fremadrettet som udgangspunkt skal overføres til et modtagecenter i et tredjeland og få deres asylsag realitetsbehandlet dér. Som beskrevet i lovudkastet, forudsættes det samtidigt, at tredjelandet vil yde beskyttelse, hvis pågældende meddeles asyl i landet (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2).

Ministeriet beskriver i lovudkastet, at en indgået overenskomst eller et hertil lignende arrangement med et tredjeland skal indeholde tilstrækkelige garantier for, at Danmarks internationale forpligtelser overholdes, og at man ikke kan overføres til et land, hvor pågældende

har statsborgerskab, eller hvor landet er et tidligere opholdsland (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2).

Samtidig foreslås det, at tredjelandet eller de lande, regeringen ønsker at indgå aftale med, skal have tiltrådt og respektere flygtningekonventionen, og der skal i landet være adgang til en forsvarlig asylprocedure (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.3).

Det foreslås konkret i lovudkastet, at der indføres en hjemmel i udlændingeloven (§ 29), som giver Udlændingestyrelsen et juridisk grundlag for at overføre udlændinge, som søger om asyl, til et tredjeland. Disse udlændinge vil således ikke blive registreret som asylansøgere i Danmark efter udlændingelovens § 48 e, stk. 2, da formålet med ordningen er, at tredjelandet håndterer asylproceduren fra start til slut og tillige yder beskyttelse ved meddelt opholdstilladelse.

Samtidig er det beskrevet i udkastet, at der vil være undtagelser til udgangspunktet om overførsel til et tredjeland, hvis en overførsel vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Et eksempel herpå vil være de udlændinge, som er alvorligt syge eller har familiemedlemmer i Danmark, mens andre saglige hensyn tillige kan udgøre en undtagelse (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2).

Afgørelsen om overførsel er efter lovudkastet en processuel afgørelse, som automatisk vil blive påklaget til Flygtningenævnet, der i udgangspunktet vil træffe en afgørelse på et skriftligt grundlag, og alle sager vil tillægges opsættende virkning (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.2).

Det forudsættes i lovudkastet, at der med ordningen følger en monitoreringsmekanisme, som skal kontrollere om tredjelandet reelt lever op til sine forpligtelser og tilmed bidrage til udlændingemyndighedernes vurdering af, om en overførsel er forenelig med Danmarks internationale forpligtelser (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 3).

INSTITUTTETS BEMÆRKNINGER

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Instituttet bemærker indledningsvist, at Udlændinge- og Integrationsministeriet i lovudkastet henviser til, at overførselssager efter den foreslåede ordning i nogen udstrækning kan sammenlignes med Dublin-sager (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.2).

Efter instituttets opfattelse kan den foreslåede ordning ikke sammenlignes med nuværende Dublinforordning. Selvom den foreslåede ordning involverer overførsel af asylansøgere fra Danmark til et andet land, er Dublinforordningen baseret på blandt andet Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder og EU's asyl-acquis. En overenskomst med et endnu ikke kendt tredjeland uden for EU garanterer dermed ikke de samme rettigheder som EU's nuværende asylsystem, og derfor er det efter instituttets opfattelse misvisende at sammenligne med Dublin-systemet.

ASYLPROCEDURE I TREDJELANDET OG VALG AF MODEL

Udlændinge- og Integrationsministeriet foreslår i udkastet, at der indføres en hjemmel (§ 29, stk. 1), der kan give Udlændingestyrelsen grundlag for at træffe afgørelse om at overføre asylansøgere til et tredjeland, hvor asylsagen realitetsbehandles. Det beskrives ikke i lovudkastet, hvilket land regeringen ønsker at indgå aftale med, men det fremgår, at en aftale skal indeholde tilstrækkelige garantier for, at Danmarks internationale forpligtelser overholdes (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2).

Samtidig er det beskrevet, at de asylansøgere, som kan overføres til et tredjeland, vil få deres asylsag behandlet i tredjelandet, hvor der bl.a. skal være adgang til en forsvarlig asylprocedure (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.3).

Lovudkastet behandler imidlertid ikke spørgsmålet om jurisdiktion, selvom der i regeringens notat fra januar 2021 beskrives to 'modeller' for asylprocessen, hvor enten vil Danmark udøve jurisdiktion i modtagecentret (model 1), eller hvor tredjelandet vil udøve jurisdiktion (model 2).⁴

Instituttet bemærker, at det ikke beskrives i lovudkastet, hvilken af de to modeller, regeringen ønsker at gøre brug af. Selvom det antages, at regeringen fortsat ikke har besluttet sig for, hvilken af de to modeller der skal bruges, er det instituttets holdning, at ministeriet bør tage tydelig stilling til forskellen på de to modeller i spørgsmålet om en forsvarlig asylprocedure.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet eksplicit forholder sig til, hvilke standarder for asylprocedure, Danmark er forpligtet til at

⁴ Udlændinge- og Integrationsministeriet, [juridisk analyse](#) af mulighederne for overførsel af asylansøgere til asylsagsbehandling i et tredjeland inden for rammerne af international ret.

overholde ved en ordning, hvor Danmark henholdsvis udøver og ikke udøver jurisdiktion i modtagecentret.

Instituttet bemærker videre, at uanset hvilken model regeringen vælger, kræver international ret, at en række minimumsgarantier overholdes for så vidt angår asylproceduren. Mens flygtningekonventionen ikke indebærer eksplicitte forpligtelser i forhold til asylprocedure, har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol udviklet nogle basale retssikkerhedsgarantier efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 (forbud mod tortur) og 13 (adgang til effektive retsmidler), som indebærer:

- At asylansøgere skal modtage nødvendig information om asylbehandlingen, hvilket kræver et pålideligt kommunikationssystem mellem myndighederne og asylansøgerne.
- At asylansøgere skal have effektiv adgang til asylproceduren hvilket indebærer, at asylansøgerne har adgang til tolkning og retshjælp.
- At myndighederne skal undgå overdrevent lange forsinkelser, når de skal træffe afgørelse om asylansøgninger.
- At asylansøgninger skal undergå en grundig og individuel asylbehandling.⁵

Instituttet bemærker også, at, UNHCR's 'Executive Committee', som er en ikke-bindende retskilde, har udarbejdet en række kriterier for den nationale asylprocedure (tilgængelige på engelsk).⁶

Instituttet kan i tillæg hertil konstatere, at der i lovudkastet ikke er taget stilling til, hvad det vil sige, at asylproceduren er forsvarlig. Instituttet vurderer i lyset af ovenstående kriterier vedrørende asylprocedure og asylansøgers rettigheder i øvrigt under deres behandling af asylsagen, at Udlændinge- og Integrationsministeriet i lovudkastet bør underbygge, hvad der menes med en forsvarlig procedure.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet uddyber, hvad der menes med en forsvarlig asylprocedure, og hvordan der sikres en overensstemmelse med Danmarks forpligtelser, herunder Den Europæiske

⁵ Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, MSS mod Belgien og Grækenland (Storkammeret) sagsnummer: 30696/09, dom af 21. januar 2011, præmis 293 og 301. Se også Institut for Menneskerettigheder, december 2020, '[Menneskeretlige forpligtelser ved asylbehandling i tredjelande](#)', s. 7.

⁶ UNHCR Executive Committee, Konklusion nr. 8 (XXVIII), 'Determination of Refugee Status' (12. oktober 1977) præmis (e), tilgængelig [her](#).

Menneskerettighedskonventions artikel 3 og 13 og flygtningekonventionen.

FLYGTNINGES RETTIGHEDER I TREDJELANDET

Med lovudkastet foreslås det at indføre en ordning, hvor et tredjeland både skal realitetsbehandle en asylansøgning og samtidig yde beskyttelse overfor de asylansøgere, som meddeles asyl, og derved får opholdstilladelse som flygtninge i landet.

Instituttet bemærker, at der ikke i lovudkastet er taget stilling til, hvilke rettigheder, der gælder for de flygtninge, som meddeles opholdstilladelse i tredjelandet.

I lovudkastet er det således beskrevet, at en asylansøger kan overføres til et tredjeland, der har tiltrådt og faktisk respekterer flygtningekonventionen, og hvor der er adgang til en forsvarlig asylprocedure. Derudover skal tredjelandet respektere refoulementforbuddet, som indebærer, at en asylansøger ikke må sendes til et land, hvor vedkommende vil være i risiko for dødsstraf, tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Vedkommende må heller ikke overføres til et land, hvor der er risiko for videresendelse til et sådant land (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.3).

Instituttet bemærker at der, udover refoulementforbuddet, som bl.a. er beskrevet i flygtningekonventionens artikel 33, er en række artikler i flygtningekonventionens artikel 2-34, som beskriver civile og socioøkonomiske rettigheder for flygtninge, der ikke er taget stilling til i lovudkastet. Flygtninge er f.eks. beskyttet af følgende rettigheder afledt af deres tilknytning til opholdslandet efter flygtningekonventionen:

- Ret til uddannelse (artikel 22): staten skal give flygtninge den samme behandling, som statsborgere med hensyn til elementær undervisning.
- Ret til arbejde (artikel 17): staten skal give flygtninge, der lovligt opholder sig i landet den mest gunstige behandling, der ydes statsborgere i et fremmed land under de samme omstændigheder med hensyn til retten til at arbejde.
- Ret til fri bevægelighed (artikel 26) giver flygtninge med lovligt ophold ret til at vælge deres bopæl og til at bevæge sig frit inden for asyllandets område.
- Ret til bolig (artikel 21) giver flygtninge med lovligt ophold i landet adgang til offentlige boliger så gunstigt som muligt og under alle omstændigheder ikke mindre gunstigt end andre udlændinge generelt.

- Ret til rejsedokumenter (artikel 28) forpligter staten til at udstede rejsedokumenter til flygtninge, der lovligt opholder sig på deres område, med det formål at rejse uden for territoriet.

Efter instituttets opfattelse er det væsentligt, at ministeriet i lovudkastet vurderer, om Danmark er forpligtet til at garantere, at flygtningens rettigheder, udover refoulementforbuddet, sikres i tredjelandet, idet det har stor betydning for de mennesker, som skal leve deres fortsatte liv i tredjelandet, om de har ret til eksempelvis uddannelse eller ej.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet beskriver, hvilke rettigheder, der skal være tilstede, før et tredjeland lever op til kravet om at respektere flygtningekonventionen, herunder eksplicit i forhold til de civile og socioøkonomiske rettigheder under konventionens artikel 2-34.

UNDTAGELSER TIL OVERFØRSEL

Det fremgår af lovudkastet, at det ikke vil være alle udlændinge, der kommer til Danmark med det formål at søge om asyl, som vil blive overført til et tredjeland, da en overførsel af visse personer vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Som eksempel herpå nævner ministeriet i lovudkastet, at der f.eks. ikke vil ske overførsel i de tilfælde, hvor en asylansøger har familiemedlemmer med lovligt ophold i Danmark. Der vil heller ikke ske overførsel i de tilfælde, hvor en udlænding er for syg til at blive overført (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.3). Det fremgår samme sted i lovudkastet, at der kan være andre saglige hensyn, som kan begrunde, at der ikke skal ske overførsel, og at det ifølge ministeriet fremstår mest hensigtsmæssigt, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om undtagelserne.

Af lovudkastet fremgår det, at barnets tarv som udgangspunkt ikke vil gå forud for Danmarks ret til at regulere indvandringen. Det fremgår samtidig af lovudkastet, at barnets tarv dog vil have forrang i en eventuel konflikt mellem barnets tarv og statens interesse i at kontrollere indvandringen, hvis der er tale om uledsagede mindreårige (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 3.3).

Instituttet bemærker hertil, at spørgsmålet om 'forrang' m.m. vedrørende barnets tarv i sager om uledsagede mindreårige, som beskrevet i lovudkastet, fremstår upræcis. Det fremstår således ikke klart, hvad det menes med, at barnets tarv har forrang i disse sager, og om det indebærer, at uledsagede mindreårige som udgangspunkt ikke vil blive overført.

Instituttet bemærker, at børn er særligt udsatte, og hvis en uledsaget mindreårig ankommer til Danmark med det formål at søge om asyl, skal myndighederne foretage en særlig vurdering af, hvad der er bedst for barnet som beskrevet i FN's Børnekonventions artikel 3. I 2017 gav FN's Børnekomité deres kritik af forholdene i Danmark og en af anbefalingerne, som ikke er juridisk bindende, var, at Danmark sikrer, at barnets tarv indgår som det primære hensyn i alle beslutninger og aftaler i udlændingesager.⁷

Instituttet går derfor ud fra, at uledsagede mindreårige som udgangspunkt vil være omfattet af undtagelsen med den konsekvens, at de ikke overføres til et tredjeland som følge af deres særlige sårbarhed og Danmarks internationale forpligtelser efter børnekonventionen, hvorefter hensynet til barnets tarv skal indgå som det primære hensyn.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet præciserer i lovbemærkningerne, om uledsagede mindreårige som udgangspunkt vil være undtaget fra at blive overført til et tredjeland efter udlændingelovens § 29, stk. 1.

KLAGEADGANG

Efter den foreslåede ordning skal en sag, hvor Udlændingestyrelsen vurderer overførsel til tredjeland (§ 29, stk. 1), automatisk påklages til Flygtningenævnet. Herefter vil sagen som udgangspunkt blive behandlet på et skriftligt grundlag, idet der i udkastet lægges vægt på, at Flygtningenævnet alene skal tage stilling til, om sagen skal realitetsbehandles i Danmark, som kan sammenlignes med Dublin-sager, der tillige behandles på et skriftligt grundlag og er en processuel afgørelse (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.2).

Samtidig foreslås det, at Flygtningenævnet helt undtagelsesvist vil behandle overførselssager på et mundtligt grundlag, hvis det eksempelvis er nødvendigt for sagens oplysning (de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.3). Der er således lagt op til, at en sag kun i særlige tilfælde vil blive behandlet ved et mundtligt nævn, hvis det er påkrævet som foreslået ved indførelse af udlændingelovens § 56, stk. 4. Ministeriet foreslår videre, at i de tilfælde, hvor Flygtningenævnet vurderer, at en udlænding ikke kan overføres til et tredjeland, henvises sagen til realitetsbehandling i Danmark (de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.3).

I lovudkastet beskriver ministeriet kort forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 13, hvor spørgsmålet om effektiv efterprøvelse af sagen beskrives ganske kort (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 3.2).

Instituttet bemærker, at beskyttelsen efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 13 blandt andet indebærer, at Flygtningenævnet som prøvelsesorgan i den foreslåede ordning skal kunne behandle substansen af klagen på et tilstrækkeligt grundlag, før den kan anses som effektiv.⁸

Efter instituttets umiddelbare vurdering og formodning, vil der være overførselsager, hvor der er behov for f.eks. identitetsfastlæggelse, som i høj grad kan være et spørgsmål om troværdighed, og som ikke nødvendigvis kan vurderes ved en samtale hos Udlændingestyrelsen efterfulgt af en skriftlig behandling i Flygtningenævnet.

Instituttet bemærker i tillæg hertil, at sager om overførsel til et tredjeland er en ny ordning, hvor Udlændinge- og Integrationsministeriet ikke har erfaringer fra sammenlignelige ordninger, der er afprøvet tidligere, og derfor vil der være sager, som efter instituttets vurdering, bør behandles ved et mundtligt nævn, der har mulighed for f.eks. at stille spørgsmål til asylansøgeren og få afklaret eventuelle misforståelser. Instituttet vurderer, at det ikke kun vil være helt undtagelsesvist, at disse sager skal henvises til et mundtligt nævn, som ministeriet beskriver det i lovudkastet.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet i lovbemærkningerne beskriver, at der med overførselsordningen kan være sager, der har karakter af f.eks. identitetsfastlæggelse og troværdighed, og at disse sager, som udgangspunkt bør henvises til at blive behandlet på et mundtligt grundlag.

MONITORERINGSMEKANISME

Med lovudkastet forudsættes det, at der etableres en monitoreringsmekanisme, der blandt andet skal bidrage til udlændingemyndighedernes vurdering af overførselsordningen (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 3.).

Instituttet bemærker imidlertid, at lovudkastet ikke beskriver, hvilken eventuel beslutningskompetence en sådan mekanisme vil få, og heller ikke beskriver betydningen af, at mekanismen f.eks. konstaterer, at aftalen med tredjelandet er blevet overtrådt.

⁸ Jon Fridrik Kjølbro, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention for praktikere, 5. udgave, 2020, s. 1260.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet klarlægger beslutningskompetencen for monitoreringsmekanismen.

Der henvises til ministeriet sagsnummer: 2020-4627.

Med venlig hilsen

Louise Holck

DIREKTØR